

levende Natur om Søndagene. Vilde det ikke være rigtigt ogsaa her i Landet at gøre det? Der er visse Udsættelser nok foruden denne, saa at man ikke behøver at tage Dyrene som Genstand for sin Sports- og Forlystelseshyge. Der er mange andre Udsættelser, som efter min Mening ere sundere og bedre — dog det kan jo være en Smags- sag — men vist er det, at jeg tror, vi skyldte den levende Natur at skaffe den Fred om Søndagen, at skaffe den Hviledage, om man vil. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Tinget at stemme for Underændringsforslaget under Nr. 19.

N. Hansen: Maa jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger angaaende Ændringsforslaget under Nr. 18 og det af Udvalget stillede Ændringsforslag under Nr. 19. Det blev jo fremhævet af den ærede Ordfører, at Ophævelsen af Natjagten kunde blive en Gene for adskillige, men den ærede Ordfører mente ikke, at Ulemperne stod i Forhold til det Gode, der opnaaedes derved. At Forbud mod Nattejagten er et virksomt Middel mod Krybskytterne kan ikke bestrides, men det er ganske vist, at det kan ogsaa medføre temmelig betydelige Ulemper for visse Folk. Jeg har faaet Oplysning om, at der ved Fjordene, navnlig om Vinteren ved Baagerne, udøves en ikke saa ubetydelig Jagt paa Julebilde, og at denne ikke udgør saa ringe en Indtægt for fattige Fiskere og Smaafaaersfolk, hvis Indtægter ere tarvelige nok i Forvejen. Det er mig ogsaa bekendt, at der af Skovjere til Jordbrugere, som ikke have Jagtret, hdes navnlig paa Sydjylland en ikke saa ganske ringe Erstatning for den Skade, Dyrene gøre paa de vedkommendes Marker, mod at de saa til Gengæld ikke maa nedskyde dem. En saadan Erstatning kan, efter hvad der er oplyst for mig, endogsaa naa en Størrelse af indtil 10 Tønder Byg aarlig for en enkelt Jordbruger. Dette Lovforslags § 7 værnar ganske vist de ikke-jagtberechtigede, som have Jord op til Skovene, ved at give dem en Ret til under visse Forudsætninger at nedskyde Bilde — saa vel Kronbilde som Daabilde og Raabilde — naar den jagtberechtigede ikke vil skaffe dem Fred paa deres Marker; men hvis nu, som jeg forudsætter, Ændringsforslaget under Nr. 18 om Forbud af Nattejagten bliver vedtaget, kan det Gode, som de have efter denne Paragraf, blive temmelig betydningsløst, idet det jo er almindelig bekendt, at Dyrene opholde sig i Skovene om Dagen og om Natten gaa ud paa Markerne for at søge deres Føde. Vedkommende Jordbruger faar altsaa Ret til om

Dagen at skyde Dyrene, men saa komme de der ikke; om Natten, naar de komme der, har han derimod ikke Ret til at nedskyde dem. Under disse Forhold kunde det tænkes, at Skovjerne maatte i Fremtiden vilde vægre sig noget ved at yde en saadan Erstatning eller indgaa en saadan Overenskomst med vedkommende Jordbruger. Naar jeg kun har troet at burde gøre opmærksom paa dette Forhold, men i øvrigt har sluttet mig til Udvalget angaaende dette Spørgsmaal, er det, fordi jeg ikke tror mig i Besiddelse af en saadan Sagkundskab paa dette Omraade, at jeg har turdet stille mig fra Udvalget.

Hvad angaar Underændringsforslaget under Nr. 19 om Forbud imod Jagt paa Søn- og Helligdage, skal jeg udtale, at mit Standpunkt er det samme nu, som da denne Sag var til første Behandling i denne Sal. Da antydede jo det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) et Forslag om Forbud af Søndagsjagten; jeg tog allerede den Gang mit Standpunkt dertil, og det har ogsaa vist sig, at hvad jeg antydede den Gang er blevet Tilfældet. Forslaget ligger jo til Forhandling her. Jeg har vedblivende den Anskuelse, at Ophævelsen af Søndagsjagten er et Brud paa den personlige Frihed. Naar man siger, at Søndagsjagten skal være en Forstyrrelse af Roen paa Helligdagene og skulde forstyrre Gudstjenesten, maa jeg tilstaa, at jeg aldrig før har hørt Klage over det. Jeg gaar ud fra, at Kirkerne som Regel ligger i eller ved Byerne, medens Jagten foregaar ude paa Markerne, og da Kirkegaardene ere indhegnede, er det vel næppe det Sted, hvor Dyrene eller Bildet i det hele opholder sig. Det skulde ogsaa være besynderlige Sægere, der netop skulde udvise en saadan støvende Afseer, og som skulde foraarstaa et saa stærkt Hundeglam og Skydning, at Gudstjenesten skulde forstyrres. Det tror jeg ikke har været Tilfældet ret mange Steder, og jeg har aldrig hørt det anføre før. Jeg har talt med Folk fra forskellige Egne i Landet og spurgt dem, om de havde hørt nogen Klage over det, men de have erklæret, at de aldrig have hørt, at en lignende Klage har fundet Sted. — Det er endvidere anført, at Ophævelsen af Søndagsjagten skulde være et særlig godt Middel mod Krybskytteri, det kan jeg ikke indrømme. Middel mod Krybskytteri ligger i den offentlige Paatale af Sagtovertrædelserne, i de store Mulfter og til Dels i Forbud mod Nattejagt. Men Forbudet mod Søndagsjagten tager Sigte paa andre Forhold, som det ogsaa af et andet æret Medlem er berørt. Det tager Sigte paa Indstrækning af Sægernes Antal, og det rammes jo tem-